

VIIIÈ PREMI DE MICROLITERATURA Joaquim Carbó

Per Anna Macias

Foto: Francesc Mas

La setena edició del premi de Microliteratura Joaquim Carbó ha estat organitzat de forma compartida per l'Ajuntament de Caldes de Malavella i la Biblioteca municipal, el Col·legi Públic Sant Esteve, el CEIP La Benaulla i l'Institut de Caldes (SES de Caldes). S'ha comptat amb la col·laboració de les AMPA dels tres centres escolars, de l'emissora municipal Caldes 107.9 FM, de la Diputació de Girona, de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, de Tecton Jocs d'Estratègia, de la Xarxa de Biblioteques públiques de Catalunya i de les llibreries de Caldes, Tau i Solés.

Aquesta edició s'ha dedicat a la figura del trobador medieval del s. XIII, Cerverí de Girona. Aquest reconegut personatge està relacionat amb Caldes de Malavella per la seva condició de senyor jurisdiccional de l'indret de Santa Seclina, possessió que obtingué per donació de Jaume I, que li premià d'aquesta manera la fidelitat al seu servei. És per aquest motiu que els textos havien de tenir forçosament els mots "Santa Seclina".

La caldenca Pili Turon és la guanyadora absoluta del concurs de microliteratura d'enguany. El seu text "El tresor" ha estat l'escollit per un jurat format per Roger Vilà, Mar Acosta, Eduard Canimas, Rosa M. Busquets, Anna Macias i Mercè

Barnadas com a secretària del Jurat. Aquest fou el mateix jurat de la categoria Juvenil. El jurat de les categoria Infantil estava format per Anna Sánchez, Ma Rosa Masgrau, Griselida Llòria, Elena Caro, Carme Lladó, Ma. Cinta Martin, Anna Garcia, Raquel Pujol i Josep Ma. Casas i Busquets, que actuava com a secretari del jurat.

La relació de premiat d'aquesta

CATEGORIA	1r PREMI	OBRA	ACCÈSSIT	OBRA
Infantil 3r curs	Clàudia Fauchs	"L'ermita"	Tomàs Lautaro	"Santa Seclina"
4t curs	Clara Rabassadas	"Fantasma a les golfes"	Joel Tibau	"La monja princesa"
5è curs	Lorena Juarros	"Santa Seclina"		
6è curs	Adrià Albacete	"El camió fantasma"		
Juvenil 1r cicle	Carla Simon	"Marmotius Apestosus"	David Esteve	"No fou fa gaire"
2n cicle	Pol Artau	"Recordant"	Xènia Casanovas	"Records d'infantesa"
Baixillerat	Carla Planas	"Santa Seclina. El secret de la felicitat"		
ADULTS	AUTOR	OBRA		
Premi local	Ricard Escuin	"La treva de la solitud"		
1r Premi Absolut	Pili Turon	"El Tresor"		

El lliurament dels premis infantil i juvenil es van fer el 23 d'abril a la Biblioteca, just abans de l'espectacle familiar La tresca i la verdesca. L'acte de lliurament en la categoria adults es va fer el 24 d'abril al Jordi d'en Pere Vidal, prèviament a l'actuació del grup musical d'Anna Roig i l'Ombre de Ton Chien. Aquí teniu el recull de les obres guanyadores:

1r premi absolut Pili Turon: "EL TRESOR"

Un nombre indefinit de mans havia sostingut el llibre. La pàgina d'antiguitat de les seves pàgines encomanava severitat als ulls que les observaven. Desesperat, necessitava algú capaç de posar fi al seu calvari. Vuit-cents anys de penitència eren massa. Ja no podia més, notava que les lletres capilars estaven a punt de vomitar els ribetejats daurats i desmaiar-se a peu de pàgina!

Es va encaixar les ulleres, de pasta negra i estructura voluminosa, i es va treure els auriculars. El va tractar com els vells coneguts que eren i el va obrir directament pel capítol tercer, copiant el principi al seu iPhone: "Devot de Santa Seclina, el cavaller completa la paraula donada a l'Altíssim i li feia entrega de la seva fortuna, sabedor de la imminent visita de l'Home de la dalla". La clau seria l'encapçalament de la tesina.

El Bisbat va impedir la publicació de la investigació en una prestigiosa revista especialitzada, però el poder de l'Església va acabar rebentant a la xarxa i colpejant-li la cara. Aquesta vegada amb ulleres de sol i sense desconnectar l'IPod, va entlèstir l'assumpte mentre feia el vermut. Va revisar les adreces electròniques i va ordenar l'enviament, tot assaborint la cervesa i la música.

Dobloons d'or, lingots de plata, maragdes, tapissos i papirs excel·lentment conservats. L'accés a aquest tresor sempre havia estat en una crònica medieval conservada a la Biblioteca de la diòcesi. El con-seller de Cultura va destacar l'el·le-vadíssim valor de la troballa per al patrimoni nacional; a la cúria se'n dolien, si ho haguessin descobert ells, si l'estudi no hagués trascendit...

Ningú no se'l va creure, però l'arxiver va veure un petit núvol rogenç sobre uns volums del segle XIII. Mentre ell hi donava voltes, el llibre s'arrepapava com mai a la

prestígeria, alliberat del pes d'una fortuna ensangonada. ■

Premi local Ricard Escuin: "LA TREVA DE LA SOLITUD"

Am amb una fúria incansable, les onades no donaven treva a l'oida de l'escriptor, una treva que no desitjava. Allò que el tornava més neguitós eren les hores de silenci de lectura solitària a la biblioteca de la diòcesi de Girona. El rugit de la mar feia recular la solitud unes passes enrera, bé que aquesta es preparava per fer-li companyia a l'escriptor el mateix instant que la feixuga porta de roure de la biblioteca es tancava al seu darrere. El somni de la joventut de l'ara vell escriptor havia estat de viure una vida monacal, lluny del brogit mundà de la vila. I anys després mirava enrere, i veia una vida on el pa de cada dia havia estat l'estudi, la meditació i la lectura. Uns anys de solitud a la diòcesi, a la parroquia de Santa Seclina i a la costa de Tossa. El lloc que més li atreia era la costa, on l'aire salat i les onades gegantines li donaven la inspiració per passar a ploma les poesies que el magí creava. Les hores passessin com uns moments, i sense adonar-se'n escrivia estrofa rere estrofa. No es rellegia ni un mot en aquells instant: ja tindria temps a la vella diòcesi per repassar, ometre, afegir i canviar. Potser la solitud li donaria una treva... ■

1r premi Batxillerat Carla Planas: "SANTA SECLINA. EL SECRET DE LA FELICITAT"

Passava i alhora m'endinsava en un món ple de màgia, era primavera i les flors em rodejaven. Em sentia bé i em considerava una persona feliç, les preocupacions m'erent invisibles i tan sols volia somiar. Estava sol en un món on no existia

hi tenien les mentides ni les veritats, no hi havia persones millors que les altres, ni lleis ni governs. Sentia el dolç cant dels ocells i les meves passes eren silencioses.

La màgia de la llibertat, aquest era el secret del lloc on era, Santa Seclina.

I us preguntareu per aquesta llibertat?

Una estona passegeu per la màgia de la llibertat, escolteu els ocells i tot el que us envolta, respireu a fons i deslliureu-vos de les preocupacions, oblideu les persones que us manen i les lleis. Siguen per un moment, vosaltres, gaudiu per un instant de la solitud i és que no podem viure en un món de somnis però sí que podem fer-ne de la vida un somni.

Perquè no podem deslliurar-nos de tots per sempre però sí per un instant. Cada un de nosaltres té el dret de buscar-lo, i quan el triem es quan apareix la màgia que ens porta a ser feliços.

I Santa Seclina, és el lloc, on la gent trobava els seus instants, l'espai els portava a la vida feliç que cada un d'ells buscava.

Sembla que no pugui ser veritat, un indret portador de felicitat?

Doncs sí, és així, Santa Seclina ens porta viure la màgia de ser, per petits instants, lliures del món que no ens dona temps per respirar i que ens exigeix cada cop més, dia a dia.

No us voldria jutjar per la vostra forma de vida però sí aconsellar un passeig per l'indret de Caldes de Malavella portador de felicitat. ■

1r premi categoria juvenil 2n cicle Pol Artau: "RECORDANT"

Encara recordo aquell dia; era un dia com qualsevol altre de tardor. Les fulles dels arbres queien poc a poc gràcies a aquella brisa gèlida, i l'ambient era fred i humit. Com de costum vaig anar a casa dels meus avis. El meu avi era un home gran i tocat per les dures jornades de treball. A ell li encantava explicar-me històries de la seva

joventut, tot i que jo no li feia molt de cas. Aquell dia la història va ser diferent: era especial i jo no podia deixar d'escollir-lo. La història tractava d'una excursió que havia fet de jove a un indret especial que ell en deia Santa Seclina. De la manera que el descrivia era un lloc preciós, on si hi anaves, més tard o més d'hora acabaves tornant. Un lloc digne de veure, amb un encant únic i un paratge fabulós. En aquell moment el vaig notar angoixat; trist d'haver buscat en el bagul dels records i vaig pensar que li aniria bé tornar-hi. De primeres ell va dir que no, però el vaig acabar convencent. Li vaig dir que el dissabte l'aniria a buscar, que hi aniríem a peu i que no es preocupés per res.

L'excursió va ser llarga i cansada perquè el camí era costerut i llarg, però em vaig sentir satisfet d'arribar-hi. Era tal com l'havia descrit, l'ermita ja mig estiondrada pel pas dels anys destacava en aquell indret i a l'hora hi estava en perfecta harmonia.

En aquell moment vaig mirar el meu avi i el vaig veure amb els ulls espujant, vaig pensar que tenia coses del seu passat per aclarir; i el vaig deixar sol perquè ho fes. ■

1r premi categoria juvenil 1r cicle Carla Simón: "MARMOTUS APESTOSUS"

Fa anys, hi havia un monstre que es deia Marmotus Apestosus, també conegut com Santa Seclina, perquè sempre que sorties resaves a la Santa per no trobar-te'l pel camí.

Aquell monstre tenia quatre ulls, set potes, dos nassos, una boca, una cua de marmota i mai es rentava els peus, per això era tan perillós, perquè si te'l trobaves pel camí et podia matar de la pudor.

Tant s'inocava a la Santa, que un dia la Seclina, farta de sentir les seves pregàries, es va convertir en una noieta i se'n va anar, amb un mocador al nas, a trobar al Marmotus. Quan el va veure va

saber que estava trist i li va preguntar què li passava, ell li va dir que es sentia sol perquè li tenia por al sabó i per això no es rentava mai. Ella com que era tan astuta i santa, li va dir que farien una potió màgica per a la olor de peus. La Seclina va tornar al poble a buscar unes herbes aromàtiques i uns sabons que tenien forma de pinya, de taronja, de maduixa, de llimona i va tornar cap on estava el Marmotus. Quan va arribar, ell havia portat una galleda grossa i plena d'aigua per poder-hi barrejar els productes amb facilitat i va posar els sabons, pensant-se que eren fruita i després hi va posar les herbes aromàtiques. Quan es van dissoldre els sabons, es va banyar en aquella aigua. Quan va acabar, l'aigua estava molt bruta. La nena es va treure el mocador del nas i el va fer una gran abraçada perquè feia una olor boníssima, barrejada de bosc i de macedònia.

A partir de llavors en Marmotus es rentava cada dia amb fariçola i sabó de maduixa, que era el que més li agradava, i la Santa Seclina va passar a fer una altra feina. ■

1r premi categoria Infantil - 6è curs Adrià Albacete: "EL CAMIÓ FANTASMA"

En el camí d'anar a Santa Seclina a en Joan se li va espavillar el cotxe i va fer autostop. Un camió que anava pel camí a tota velocitat agafant els revolts ràpidament es va parar davant de l'home. El camió era vell i oxidat, els frens estaven gastats i a la part de darrere hi havia un gos vell i unes quantes caixes. Va baixar la finestra i va aparèixer un home d'uns cinquanta anys amb un barret i una jaqueta fumant un cigar.

—Puja noi —li va dir l'home amb una veu aspre.

En Joan va pensar que no passaven gaires cotxes per allà i a més estava molt lluny de Caldes de Malavella, que era on havia de passar la nit, així que va decidir pujar. El

gos va començar a bordar.
—Calla Ducl! —va dir l'home.
—Em podia portar a Caldes? —va dir en Joan.

—Clar, no tinc res a fer —va contestar l'home amb un to antipàtic.

Va donar gas a fons i va començar a agafar els revolts amb rapidesa. En Joan va comprendre que havia estat una mala elecció. Quan va arribar al poble va entrar a un hostal i va pagar una habitació. L'hostalera al veure tan pàl·lid en Joan, li va dir:

—Que li ha passat?
—Se m'ha espavillat el cotxe. Un home que portava un camió amb un gos m'ha portat però, conduïa d'una manera esbojarrada!

La dona se li va acostiar i li va dir a cau d'orella:
—Era el fantasma del vell Ralf i el seu gos duc. Va ser la seva manera de conduir el que el va matar. Té sort d'estar viu.

En Joan es va quedar amb un pam de nas. ■

1r premi categoria Infantil - 5è curs Lorena Juarros: "SANTA CECLINA"

Hi havia una vegada a Caldes de Malavella, una dona que es deia Seclina. A la Seclina li deien la cantaire. També li deien santa perquè feia moltes bondats. Santa Seclina la cantaire cantava aquesta cançó:

Quan faig bondats
faig molts àpats.
Sóc molt dolça
com el sucre de bossa,
m'agrada la fruita
de la Rita.

Sóc molt divertida
i menjo molta amanida.
Un dia la Seclina va veure un noi que es deia Marc, i com que li va agradar aquesta cançó-poèma va compondre:

Sap l'amor
Que et vull com una flor.
Ets atrevit
I molt, molt divertit!
La Seclina té un secret: té dues identitats. De dia és molt bona, fa bondats i canta. Però a la nit es

transforma en la Super Heroïna de Caldes City.

Sóc SeclinWoman.

I a mi no em mengien perquè sóc molt bona.

—Clar, no tinc res a fer —va contestar l'home amb un to antipàtic.

Va donar gas a fons i va començar a agafar els revolts amb rapidesa. En Joan va comprendre que havia estat una mala elecció. Quan va arribar al poble va entrar a un hostal i va pagar una habitació. L'hostalera al veure tan pàl·lid en Joan, li va dir:

—Que li ha passat?
—Se m'ha espavillat el cotxe. Un home que portava un camió amb un gos m'ha portat però, conduïa d'una manera esbojarrada!

La dona se li va acostiar i li va dir a cau d'orella:
—Era el fantasma del vell Ralf i el seu gos duc. Va ser la seva manera de conduir el que el va matar. Té sort d'estar viu.

En Joan es va quedar amb un pam de nas. ■

1r premi categoria infantil - 3r curs Clàudia Fauchs: "L'ERMITA"

Hi havia una vegada una nena que es deia Laura i un dia la seva mare li va dir:

—Laura, un dia d'aquests, anirem a visitar l'ermita de Santa Seclina perquè és molt maca i molt antiga. I molta gent la va a visitar i a mi m'agrada molt anar-hi.

—D'acord mare, a mi també m'agrada anar a visitar ermites com per exemple la de Sant Grau o la de Sant Maurici —li va dir la Laura. —Ja ho sé Laura que t'agrada anar a visitar ermites i esglésies. —Aquesta persona que acaba de parlar és la meva senyoreta Anna. Jo em dic Caterina, però de tothom em diu Catty. Tinc els cabells negres i els ulls marrons.

—Hola, jo sóc l'Eva la millor amiga de la Catty, tinc els cabells rossos i els ulls blaus.

—Jo sóc en Gerard. Duen que sóc simpàtic, però jo crec que no. Per cert que tal?

—És el dimarts, 23 de febrer, avui els nens i nenes de 4t van a Santa Seclina.

Allà l'Anna va dir: —Primer anirem a missa.

A la missa, la Catty va dir als seus amics:

—Perquè no anem a les golfes a veure què hi ha?

—Sí!!!

I a les golfes s'ha dit, però allà es troben un fantasma:

—Buaaaaahhh!!!! La meva fantasma m'ha deixat perquè era el seu aniversari i no vaig poder anar-li a buscar el regal... Buaaaaahhh!!!!

Llavors la Catty va dir:

—Què nois, l'ajudem?

—Sí, perquè no?

—Li voldríem regalar flors?

—Sí, snif, vale.

Llavors els nens van anar a buscar-li flors, li donen i el fantasma surt volant i arriba just a temps per donar-li aquelles flors que eren lliris. ■

1r premi categoria infantil - 4t curs Clara Rabassada: "FANTASMA A LES GOLFINES"

per demà vull la pàgina 88 del llibre de català, per cert la setmana que ve anem a Santa Seclina ara us passarà el paper.

—Aquesta persona que acaba de parlar és la meva senyoreta Anna. Jo em dic Caterina, però de tothom em diu Catty. Tinc els cabells negres i els ulls marrons.

—Hola, jo sóc l'Eva la millor amiga de la Catty, tinc els cabells rossos i els ulls blaus.

—Jo sóc en Gerard. Duen que sóc simpàtic, però jo crec que no. Per cert que tal?

—És el dimarts, 23 de febrer, avui els nens i nenes de 4t van a Santa Seclina.

Allà l'Anna va dir: —Primer anirem a missa.

A la missa, la Catty va dir als seus amics:

—Perquè no anem a les golfes a veure què hi ha?

—Sí!!!

I a les golfes s'ha dit, però allà es troben un fantasma:

—Buaaaaahhh!!!! La meva fantasma m'ha deixat perquè era el seu aniversari i no vaig poder anar-li a buscar el regal... Buaaaaahhh!!!!

Llavors la Catty va dir:

—Què nois, l'ajudem?

—Sí, perquè no?

—Li voldríem regalar flors?

—Sí, snif, vale.

Llavors els nens van anar a buscar-li flors, li donen i el fantasma surt volant i arriba just a temps per donar-li aquelles flors que eren lliris. ■

EL CONCURS DE PINTURA, MÉS ATRACTIU QUE MAI

El 24 de juliol (dissabte) entre les 8 del matí i les 5 de la tarda es durà a terme la novena edició del Concurs de pintura ràpida. A les 7 del vespre es farà públic el veredict del jurat, s'entregaran els premis i s'inagurarà oficialment l'exposició, que romandrà oberta de forma continuada fins el dia 8 d'agost.

Els pintors que ho desitgin poden fer ja la seva preinscripció al web del concurs:

www.caldesdemalavella.cat/concursdepinturarapida

A destacar la incorporació de noves firmes patrocinadores fet que significa millor dotació de premis: 9 per tècnica lliure i 6 per aquarel·la. Indubitablement, això fa encara més atractiva la convocatòria pels participants. A hores d'ara, ja han confirmat la seva col·laboració:

Associació de Comerciants de Caldes, Balneari Prats, Cafeteria Restaurant Riera - Cal Nap, Farré Logístics, Fontreda pintures, Gabinet de Teràpies Naturals, Hostal Estaba, Inter 4, "La Caixa", Magma, Mas Llop activity camp, PGA Golf Catalunya, Prodaisa, Promocions Port (bañadors), Promocions Vinals, Sadpjal, Sermarsa, Tèrmic, i, per descomptat, els ajuts institucionals de l'Ajuntament de Caldes de Malavella, Consell Comarcal de la Selva i Diputació de Girona

En conjunt, prop de 9.000 € en premis als que s'hi han d'afegir molts i molt atractius regals que es sortejaran al final de la exposició entre tots els visitants que hagin emès el seu vot per decidir el premi del públic.

Properament se'n donaran a conèixer les bases, que podreu consultar al web del concurs.